

نامه به سردبیر

موازین مشاوره در جراحی

دکتر فرخ سعیدی*

- 1- هدف از مشاوره دریافت راهنمایی و کمک فکری در موارد و مسائل آنی پزشکی مربوط به تشخیص و درمان موارد خاص که در وقتاً پیش آمده است. درخواست مشاوره باید به صورت موجز اما کامل و مکتوب در پرونده قید شده باشد. فرد مشاور هم باید متقابلاً نظریه خود را کتباً در پرونده بیمار اعلام دارد (مشاوره در موارد بسیار اضطراری خارج از این محدودیت می‌باشد).
- 2- جراح در پذیرفتن یا نپذیرفتن نظریه مشاور مختار است و ضرورتی در اعلام آن ندارد. در هر حال مسئولیت نهائی را باید متقبل شود و نمی‌تواند به اتکاء نظریه مشاور از خود سلب مسئولیت نماید. در هر حال جراح مسئول اخذ شرح حال و معاینه اولیه بیمار می‌باشد.
- 3- جراح چنانچه با مواردی خارج از حوزه تخصص و تجربه خود مواجه شد، ملزم به درخواست مشورت می‌باشد و می‌بایست تا آنجا که مقدور باشد از پیش احتمال چنین موقعیت را درک کرده باشد. عدم دسترسی به مشاور عذر موجه نیست.
- 4- جراح مجاز نیست مراقبت‌های بعد از عمل را به صورت مشاوره تلقی کرده و به مشاور بسپارد.
- 5- جراح مجاز نیست صرفاً برای جلوگیری از شکایت یا اعتراض احتمالی بیمار جویای مشاوره گردد.
- 6- متخصص بیهوشی هم سطح مشاور نیست، بلکه نقش همکار جراح را ایفا می‌کند. وی موظف است از پیش با بیمار آشنا گشته، شخصاً معاینه کرده و پس از انجام عمل جراحی تا ترخیص بیمار از وضع وی آگاه بوده و اقدامات لازم را انجام دهد. تنها با قید کتبی در پرونده بیمار امتناع خود از ادامه همکاری با جراح را اعلام دارد.